

min opfattelse har amerikanerne sat sig i spidsen for at skabe en mere fri og sikker verden uden terrorisme og uden risiko for spredning af masseødelæggelsesvåben.

Jeg er klar over, at det er en indsats, som hr. Villy Søvndal foragter, og som hr. Villy Søvndal vil puste til for at sprede en stemning i befolkningen af, at vi ikke skal forfølge det. Heldigvis er den danske befolkning sådan, at den bakker op om, at vi deltager aktivt. Det synes jeg faktisk er positivt, og det synes jeg måske også at hr. Villy Søvndal burde skrive sig bag øret og overveje, om der ikke er en idé i også selv at begynde at bakke det op.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det har såmænd for mit vedkommende ikke så meget med foragt at gøre.

Jeg vil godt spørge hr. Ulrik Kragh: Hvordan synes hr. Ulrik Kragh så, det går? Hvis hensigten er at bekæmpe terror, lykkes det så? Er verden blevet mindre ramt af terror, efter at USA sammen med Danmark og Storbritannien gik enegang mod Irak? Er der udsigt til, at verden bliver mindre fyldt med terror i den kommende tid? Det synes jeg er svært at skimte.

Så beklager jeg, at det giver sådan nogle modsætningsforhold, når amerikanerne går enegang, men det synes jeg var meget let at forudse, ikke alene i forhold til den arabiske verden, men også i forhold til de europæiske befolkninger og en del af de europæiske lande.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Ulrik Kragh: Hvis hensigten var at bekæmpe terror, hvis hensigten var at undgå sådan meget store dramatiske sammenstød mellem civilisationerne, synes hr. Ulrik Kragh så stadig væk, at det amerikanske lederskab handlede klogt, og at Danmark gjorde klogt i at støtte Bushadministrationen?

Kl. 9.20

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg kan bekræfte, at jeg synes, det var klogt, at Danmark støttede USA i krigen mod international terrorisme og i at forfølge FN's langvarige ønske om at få afvæbnet Saddam Hussein.

Hvordan det så går? Jo, det går således, at vi ikke længere har et Afghanistan, hvor Al-Qaeda har frit spil til at kunne uddanne og træne terrorister. Det går således, at vi ikke længere har et Irak som en potentiel trussel for, at masseødelæggelsesvåben kan spredes, at masseødelæg-

gelsesvåben kan benyttes til at skabe ustabilitet i den region. Så jeg synes faktisk, det går fremad. Der arbejdes intensivt på mange fronter.

Hr. Villy Søvndal lægger ligesom op til, at man kan vælge imellem to modeller. Enten kan man sætte sig på hænderne og sige: Vi kan nok ikke gøre noget ved terrorismen alligevel. Eller man kan deltage aktivt. Jeg synes, det er helt rigtigt, at amerikanerne har valgt at deltage aktivt internationalt for at få gjort op med den internationale terrorisme. Og jeg synes, det er helt rigtigt, at Danmark deltager aktivt i den koalition, der deltager i dette arbejde.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg savner sådan set bare, at hr. Ulrik Kragh definerer succeskriterierne lidt nærmere. Hvis man siger, at det er et succeskriterium at formindske verdens terror – det synes jeg det er, for jeg synes, terror i enhver form er afskyelig – må man jo spørge, når nu der er sat så meget ind, når der er dræbt så mange mennesker i Irak og Afghanistan, om det er lykkedes at reducere terroren. Sandheden er, at terroranslagene kommer i stadig tættere rækkefølge. Det behøver man kun at orientere sig om i dagspressen for at være sikker på.

Så kan man stille et andet successpørgsmål: Har det betydet mindre spænding i verden? Betyder det en neddrøling af de spændinger, der er mellem forskellige lande, mellem forskellige kulturer osv.? Svaret er definitivt nej. Det har skærpet spændingerne.

Derfor er alternativet til den linje, Danmark fører i skyggen af USA i øjeblikket, ikke ikke at gøre noget. Det er at opbygge et internationalt system af aftaler, hvor man respekterer hinandens forskellige forudsætninger og laver kompromiser, binder hinanden ind i et aftalesæt, sørger for at løse konflikter, sørger for udvikling, fair handel osv.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Naiviteten blomstrer, når man tror, at man kan indgå aftaler med terrorister. Det er sådan set nok det værste, man overhovedet kan gøre. Der er kun én måde at få succes på i forhold til at bekæmpe terrorismen, og det er en komplet, betin-